

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/11/2012
Identifikačné číslo spisu:	9009010200
Dátum vydania rozhodnutia:	03.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9009010200.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: Správcovské bratislavské družstvo so sídlom Drobného 27, Bratislava, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Viera Malinowska, s.r.o., so sídlom, Lamačská cesta 3, Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo, Štefanovičova 3, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2009/300/006950/02246 zo dňa 07. októbra 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 6/2010-40 zo dňa 19. januára 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/6/2010-40 zo dňa 19. januára 2012 m e n í t a k, že rozhodnutie žalovaného č. 2009/300/006950/02246 zo dňa 07. októbra 2009 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 349,18 €, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 217,18 € a iných trov vo výške 132 € do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku na účet JUDr. Viery Malinowskej, advokátky, Bratislava.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/300/006950/02246 zo dňa 07.10.2009, ktorým bolo jeho odvolanie zamietnuté a potvrdené rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu č. 1011600/200/R zo dňa 29.06.2009 o uložení pokuty 6638,78 € (200 000,-Sk).

Krajský súd v odôvodnení rozsudku citoval ustanovenia § 8 ods. 1 - 5, § 19 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, 3 a § 39 ods 1 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii, ustanovenia § 3 ods. 1, 2, 4, § 32 ods. 1, 2 § 34, § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov a uviedol, že zastáva názor, že pri zvažovaní výšky pokuty a jej následnom určení by mal správny orgán okrem

zákonných predpokladov uvedených v § 36 ods. 3 zákona o metrológii prihladať i na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia. Na to, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, musí byť jej výška stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba do budúcnosti vyvarovala porušeniu zákonnych povinností, ale zasa pre splnenie represívnej funkcie nie až tak, aby bola neprimeraná s ohľadom na okolnosti prípadu. Keďže sa ukládanie pokút za správne delikty uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu, uložená pokuta vo výške 6.638,78 € je primeraná vzhľadom na dĺžku trvania protiprávneho konania v rozmedzí od jedného do šiestich mesiacov. Správny orgán pri určovaní výšky postihu vzal do úvahy charakter a závažnosť zisteného skutkového stavu, ktorým sa porušovali zákonom chránené práva spotrebiteľa a je nepochybné, že používanie určených meradiel bez platného overenia nezaručuje správne výsledky merania a môže byť spôsobená majetková ujma spotrebiteľovi.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie pre nedostatočne zistený skutkový stav, nesprávne právne posúdenie veci a nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, nerešpektujúci zásady uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p. Výtýkal prvostupňovému súdu, že sa dostatočným spôsobom nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a okrem odôvodnenia primeranosti sankcie sa obsahom žaloby nijako nezaoberal. Vo vzťahu k námietke nedostatku pasívnej legitímácie, pre rozhodnutie vo veci kľúčovému posúdeniu povinnej osoby, interpretácii § 36 ods. 1 písm. c/ zákona č. 142/2000 Z.z., prvostupňový súd len zopakoval tvrdenia žalobcu a vyjadrenia žalovaného, avšak nevysvetlil, ktoré zo skutočností považoval za preukázané, akými úvahami sa riadil a aké právne závery prijal.

Ďalej uviedol, že v žalobe nebola namietaná výlučne nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutia vo vzťahu k výške uloženej sankcie, ale žaloba sledovala prioritne správnosť uloženia sankcie subjektu, ktorého deliktuálna zodpovednosť nemá oporu v zákone, keďže ho nie je možné považovať za vlastníka a používateľa merača. V rozhodnutí žalovaného sa zamieňa a de facto stotožňuje status vlastníka bytu s nájomcom bytu, ktorý má diametrálne odlišné právne postavenie aj vo vzťahu k vlastníctvu merača v byte. Z ustanovení § 8 ods. 2 a ods. 3 zákona o metrológii nijako nevyplýva záver, že používateľom meradla je správca domu tak, ako to nesprávne uviedol žalovaný, tieto síce vymedzujú pojem meradla a zaraďujú ho do niekoľkých skupín, avšak z nich nie možné jednoznačne ustáliť subjekt používateľa meradla. Subjektom porušujúcim zákonom uloženú povinnosť, t. j. subjektom, ktorý používa merače môže byť výlučne vlastník bytu v dome a len on má faktickú dispozíciu s meracím zariadením ako hnutelnou vecou, ktorá je v jeho vlastníctve. Ak správca merače vymieňa, vykonáva údržbu a odpočet, koná tak v mene a na účet vlastníka v súlade s § 8b zákona č. 182/1993 Z.z.

Zákon č. 182/1993 Z.z. síce deklaruje, že vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome je povinný umožniť na požiadanie na nevyhnutný čas a v nevyhnutnej miere vstup do bytu alebo nebytového priestoru správcovi a osobe oprávnenej vykonávať opravu a údržbu za účelom vykonania obhliadky alebo opravy, ak opravu nezabezpečí sám, alebo ak ide o montáž a údržbu zariadení na meranie spotreby tepla a vody v byte a nebytovom priestore a odpočet nameraných hodnôt, avšak nestanovuje žiadne sankcie za nedodržanie tejto povinnosti. Ani toto ustanovenie však nemožno vykladať tak, že používateľom meradla je správca. Vzhľadom k tomu, že správca nemá právne prostriedky na vstup do bytu, resp. nebytového priestoru bez súhlasu, resp. súčinnosti vlastníka, nemôže mu byť porušenie vlastníckovi uloženej zákonnej povinnosti na ujmu. Konštrukcia právnej zodpovednosti, kde by za porušenie právnej povinnosti subjektom mal zodpovedať iný subjekt, ktorý toto porušenie nemal možnosť ovplyvniť, je v rozpore s princípmi právneho štátu. Vlastnícke právo je garantované ústavou, ktoré je žalobca ako správca domu (teda subjekt konajúci výlučne v mene a na účet vlastníkov, v medziach udeleného mandátu) povinný rešpektovať. Vlastnícky vzťah k meradlu nie je irelevantnou právnou skutočnosťou vo vzťahu k porušeniu povinnosti, a keďže vlastník veci má výlučné právo disponovať ním, v prípade, že nesúhlasí s výmenou meradla, neexistuje efektívny donucovací prostriedok, ktorý by mu takúto povinnosť ukladal. Takto nedostatočne zistený skutkový stav bol dôvodom pre zrušenie rozhodnutia správneho orgánu.

Pokiaľ ide o rozsah dokazovania súd iba konštatoval, že B. Q. podala podnet na Slovenský metrologický

inšpektorát z titulu, že zmluvný správca nedodrжал termín overovania meradiel (takýto postup nebol preukázaný) podľa vykonávacej vyhlášky č. 210/2000 Z.z., a bez ďalšieho sa uspokojil s tvrdením žalovaného, že sťažnosť bola opodstatnená. Zopakoval obsah rozhodnutia, ale neskúmal dôvody, prečo k výmene meračov v rozhodnom čase nedošlo, aký bol podiel vlastníkov na tom, že správca merače nemal možnosť vymeniť a v akom počte a rozsahu potom nastal protiprávny stav, ktorý mal byť rozhodujúci pre ukladanie, výšku a primeranosť sankcie. Vzhľadom na to je rozsudok súdu nedostatočne odôvodnený a preto aj nepreskúmateľný.

Záverom žalobca uviedol, že výška pokuty je neprimeraná a v konaní nebolo preukázané, že následkom jeho konania bola spôsobená majetková ujma odôvodňujúca výšku pokuty v najvyššej prípustnej miere. Súd sa tiež nijako nevyporiadal s chybným procesným postupom žalovaného a najmä tým, že mu bola doručená výzva na doplnenie dokazovania a upovedomenie o predĺžení lehoty na rozhodnutie o odvolaní. Napriek tomu, že posledným dňom lehoty bol v zmysle výzvy 09. október 2009, žalovaný rozhodol ešte pred uplynutím tejto lehoty, ktorú sám uložil a rozhodol bez toho, aby mal v čase rozhodovania o odvolaní k dispozícii doplnenie dokazovania, ktoré sám požadoval.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Námietky o nesprávnych skutkových zisteniach vo vzťahu k posúdeniu pasívnej legitímácii žalobcu ako subjektu porušujúceho zákonom uloženú povinnosť, t.j. subjektu, ktorý je používateľom merača a jeho deliktálna zodpovednosť nemajú oporu v zákone tak, ako ani to, že sa v rozhodnutí zamieňa a de facto stotožňuje status vlastníka bytu s nájomcom bytu, ktorý má diametrálne odlišné právne postavenie aj vo vzťahu k vlastníctvu merača v byte. Tvrdenie žalobcu vychádza z účelového výkladu § 8 ods. 2 a 3 zákona č. 142/2000 Z.z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o metrológii“) nezohľadňujúcim základné interpretačné princípy. Rozúčtovanie fakturovanej spotreby studenej a teplej vody v bytoch, ktoré žalobca spravuje, nameranej na pomerových meračoch studenej vody, je meraním súvisiacich s platbami a na takéto meranie je v zmysle zákona potrebné používať určené meradlo. Žalobca si neplnil povinnosť uvedenú v § 19 ods. 1 a 2 písm. c/ zákona o metrológii, pretože pri meraní a rozúčtovaní spotreby studenej vody a teplej vody v bytoch konečnému spotrebiteľovi používal v rozmedzí 1 až 6 mesiacov určené meradlá - 2553 kusov meračov pretečeného množstva studenej vody a teplej vody, ktoré sú inštalované v bytoch bez platného overenia. Podľa bodu 1.3.15 prílohy č. 1 vyhlášky Úradu č. 210/2000 Z.z. o meradlách a metrologickej kontrole v platnom znení, sú merače pretečeného množstva vody na studenú vodu druhom určeného meradla s časom platnosti overenia 6 rokov a merače pretečeného množstva vody na teplú vodu druhom určeného meradla s časom platnosti overenia na 4 roky. Podľa § 8 ods. 3 zákona o metrológii možno konštatovať, že v tomto prípade ide o meranie na účely výpočtu platby za spotrebovanú vodu, čiže o meranie súvisiace s platbami. Správca domu, teda žalobca, ktorý je zároveň aj používateľom meradla - vodomeru vykonáva výpočet platby za spotrebu vody a vzťahujú sa na neho povinnosti ustanovené v § 19 zákona o metrológii a je irelevantné, kto je vlastníkom meradla. Žalobca vedie evidenciu meračov spotreby vody, vykonáva odčítanie údajov z nich a v neposlednom rade vykonáva aj vyúčtovanie spotreby vody z údajov odčítaných z týchto meradiel.

Výšku preddavku za spotrebu vody môžu určiť vlastníci bytov, avšak vyúčtovanie vykonáva správca domu - teda žalobca na základe údajov odčítaných z meradla - vodomeru. Ak je vodoměr neoverený, nie sú zaručené správne výsledky merania a môžu byť poškodené záujmy vlastníka bytu (konečný spotrebiteľ). Správca domu je pritom povinný pri správe domu dbať na ochranu práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov, hospodáriť s ich majetkom s odbornou starostlivosťou a vykonávať práva k ich majetku len v záujme vlastníkov podľa § 8b ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov“). Ak je žalobca správcom bytového domu, je zároveň správcom aj jednotlivých bytov v ňom, pričom správou domu je aj obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru. Správca domu teda zabezpečuje aj dodávku vody a jej vyúčtovanie a má legálnu možnosť proti vlastníkovi bytu v prípade nesplnenia povinnosti zo strany vlastníka bytu, napr. povinnosti umožniť správcovi vstup do bytu, ak ide o montáž a údržbu zariadení na meranie spotreby vody a odpočet

nameraných hodnôt, určiť sankciu v samotnej zmluve o správe, ktorú musí mať žalobca uzatvorenú s každým vlastníkom bytu, prípadne využiť iné zákonné možnosti, nakoľko na práva a povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Tvrdenie žalobcu o nedostatočne zistenom stave veci a nesprávnej interpretácii právnych predpisov je účelové.

Pokiaľ ide o výšku pokuty, ide o objektívnu zodpovednosť bez možnosti liberácie a zákon neustanovuje žiadne dôvody, ktoré by žalobcu zbavovali zodpovednosti za protiprávne konanie. Pre vyvodenie zodpovednosti je relevantné, že došlo k porušeniu zákona a nie je potrebné skúmať mieru zavinenia ani okolnosti, za ktorých k porušeniu zákona došlo. Úrad nepovažuje za potrebné vyjadrovať sa k výške pokuty uloženej inšpektorátom, pretože po preukázaní protiprávneho konania na základe § 36 ods. 1 písm. c/ zákona o metrológii, je inšpektorát oprávnený pokutu v takejto výške uložiť. V procesnom postupe žalovaného nedošlo k takým pochybeniam, ktoré by mali za následok neplatnosť dotknutého rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, čo bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Zmyslom a podstatou správneho súdnictva v právnej úprave Občianskeho súdneho poriadku je prieskum zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Predmetom súdneho prieskumu bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 2009/300/006950/02246 zo dňa 07. októbra 2009, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu č. 1011/600/2009/R zo dňa 29.06.2009 o uložení pokuty 6.638,78 € (200.000.-Sk) za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1, ods. 2 písm. c/ zákona o metrológii tým, že pri meraniach súvisiacich s platbami - meranie a rozúčtovanie spotreby studenej a teplej vody v bytoch konečnému spotrebiteľovi, používal určené meradlá - 2553 kusov meračov pretečeného množstva studenej a teplej vody inštalované v bytoch, ktoré kontrolovaná osoba spravuje bez platného overenia. Protiprávne konanie kontrolovanej osoby trvalo v rozmedzí 1 - 6 mesiacov.

Krajský súd zhodne so zistením správnych orgánov konštatoval, že výška pokuty je primeraná vzhľadom na dĺžku trvania protiprávneho konania a na následky, keďže používanie určených meradiel bez platného overenia nezaručuje správne výsledky merania, čím môže byť spôsobená majetková ujma spotrebiteľovi.

Podkladom na vydanie rozhodnutia o uložení pokuty boli zistenia kontroly vykonanej na základe podnetu od občana.

Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, veta prvá, ods. 3 O.s.p.).

Podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo, súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu nielen so zreteľom na hmotné právo, ale posudzuje zákonnosť rozhodnutia a postupu aj vzhľadom k tomu, či správny orgán postupoval v konaní v súlade s procesnými predpismi a v rámci súdneho prieskumu prihliada len k tým procesným vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Za takúto vadu konania pred správnym orgánom je treba považovať nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia správneho orgánu, ktorá sama osebe je preto dôvodom zrušenia rozhodnutia súdom podľa §

250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.

Odvolací súd v danej veci zistil, že vo výroku rozhodnutia Slovenský metrologický inšpektorát Bratislava rozhodnutím zo dňa 29. júna 2009 číslo: 1011/600/2009/R uložil kontrolovanej osobe: Správcovské bratislavské družstvo, Drobného 27, 841 01 Bratislava, IČO : 35 803 843 pokutu vo výške 6.638,78 € za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1, ods. 2 písm. c/ zákona o metrologii.

Na základe podaného odvolania žalovaný Úrad pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky ako odvolací orgán rozhodnutím číslo 2009/300/006950/02246 zo dňa 07.10.2010 zamietol odvolanie účastníka konania, Správcovské bytové družstvo, Drobného 27, 841 01 Bratislava, IČO: 35 803 843 (ďalej len „kontrolovaná osoba“) a rozhodnutie inšpektorátu, ktorým bola kontrolovanej osobe uložená pokuta potvrdil.

Z uvedeného vyplýva, že vo výroku napadnutého rozhodnutia žalovaný ako účastníka konania a kontrolovanú osobu označil „Správcovské bytové družstvo“.

Túto skutočnosť vo výroku napadnutého rozhodnutia treba považovať za pochybenie, na ktoré prihladol odvolací súd z úradnej povinnosti, aj keď ho žalobca v konaní výslovne nenamietal, a to z dôvodu, že pochybenie spočívajúce v rozdielnom označení obchodného mena účastníka (identifikácii právnickej osoby) má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť jeho výroku. K tomu je potrebné zdôrazniť, že výrok prvostupňového ako aj druhostupňového rozhodnutia tvoria jeden celok, a keďže výkonom rozhodnutia bola uložená pokuta, je rozhodnutie zároveň aj exekučným titulom. Navyše, z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Dr, vložka číslo: 481/B súd zistil, že k zmene obchodného mena žalobcu - Správcovské bratislavské družstvo od 16.01.2001 nedošlo.

Limitom súdneho prieskumu je zákonnosť. Na vydávanie rozhodnutí platí, že všetky zákonné kritéria, ktoré mohli a mali vplyv na rozhodnutie musia byť splnené. Vykonateľné rozhodnutie je materiálным predpokladom každej exekúcie. Prejavom materiálnej stránky vykonateľnosti je to, že vykonateľné rozhodnutie priznáva právo na peňažné plnenie, ukladá povinnosť na nepeňažné plnenie alebo postihuje majetok.

V danom prípade výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného zákonom požadované náležitosti neobsahuje. Keďže výrok je jadrom celého rozhodnutia, a len výrok je záväzný, schopný nadobudnúť právoplatnosť a byť vykonateľný, považuje odvolací súd uvedenú skutočnosť za procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie v danej veci. Z výroku rozhodnutí oboch správnych orgánov tak musí byť určitým a zrozumiteľným spôsobom zrejmé, kto je adresátom rozhodnutia a čo sa ním zakladá, mení alebo ruší (konkrétne právo alebo povinnosť), resp. autoritatívne potvrdzuje. Exekučný titul vôbec nie je vykonateľný, t.j. nie sú splnené procesné predpoklady, ktoré sa vyžadujú na to, aby bol podkladom na exekúciu. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti, že v danom prípade nie je možné považovať ani za dovolené, aby sa pri preskúmaní rozhodnutia vychádzalo z obsahu spisu.

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech priznal náhradu trov konania proti žalovanému za celé konanie, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku 2x 66 € a trov právneho zastúpenia vo výške 217,18 €.

Najvyšší súd priznal žalobcovi trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom vo výške 53,49 € (§ 14 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase poskytnutia právnej služby, ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 60,44 € + 19% DPH = 71,92 €,

2. podanie žaloby zo dňa 02.11.2009 vo výške 53,49 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál 6,95 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 60,44 € + 19% DPH = 71,92 €,

3. účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 19.01.2012 vo výške 53,49 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), t.j. 61,12 € + 20% DPH = 73,34 €, celkom 71,92 € + 71,92 € + 73,34 € = 217,18 €.

Trovy právneho zastúpenia boli žalobcovi priznané v uplatnenej výške, tak ako si ich vyčísľil v písomnom podaní zo dňa 16.01.2012.

Trovy odvolacieho konania si žalobca v lehote troch dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčísľil, preto mu najvyšší súd podľa § 151 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. priznal náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyplývali zo spisu s výnimkou trov právneho zastúpenia, t.j. náhradu za súdny poplatok.

Náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu vedený v R., a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.